

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 20. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 165 (alm. del) efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 165:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor der er sket et dramatisk fald i tildelingen af humanitære opholdstilladelser over de seneste 10 år samt hvilke initiativer, ministeren vil tage på området?

Svar:

Jeg kan godt forstå, at en umiddelbar læsning af tallene for meddelte humanitære opholdstilladelser, jf. tabel 1 i bilag 1 til denne besvarelse, godt kan give det umiddelbare indtryk, at der er sket markante ændringer af praksis i skærpende retning. Det er dog ikke tilfældet. Folketinget er endvidere løbende blevet orienteret om gældende praksis på området samt om meddelte tilladelser.

Praksis på området fremgår af "Notat om Integrationsministeriets praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1" af 1. august 2010, Justitsministeriets "Redegørelse for praksis for meddelelse af humanitære opholdstilladelser" af 24. marts 2015 samt "Tillæg til redegørelsen for praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse af 24. marts 2015 – justering af praksis på baggrund af Paposhvili-dommen" af 9. april 2018, der er sendt til Folketinget, samt tilgængelige på www.nyidanmark.dk.

Jeg kan oplyse, at praksisnotatet af 1. august 2010 bl.a. indeholdt en stramning af praksis vedrørende vurderingen af mulighederne for behandling i hjemlandet på baggrund af gennemført lov. Det fremgår således af bemærkningerne til lov nr. 572 af 31. maj 2010, jf. lovforslag nr. L 188 af 26. marts 2010 (Folketingstidende 2009-10, tillæg A, s. 52-54), bl.a. at:

"I de senere år er der sket en stigning i antallet af asylansøgere, hvis eneste motiv for at komme til Danmark tilsyneladende er at søge humanitær opholdstilladelse for at kunne modtage behandling for en fysisk eller psykisk sygdom. De pågældende har således ikke et asylretligt beskyttelsesbehov. Disse asylansøge-

9. oktober 2019

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Humanitært Ophold
Slotsholmsgade 10
12116 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 13892
Akt-id 1028646

re kommer hovedsageligt fra Balkan-landene, hvor der er behandlingsmuligheder til stede, om end størstedelen af de præparater, som de pågældende udlændinge behandles med i Danmark, er ganske dyre dér. De udlændinge, der opfylder sygdomskriteriet, vil derfor i mange tilfælde opfylde betingelserne for at få humanitær opholdstilladelse.

Regeringen finder det væsentligt, at sikre asylsystemets legitimitet, og misbrug heraf bør derfor imødegås. Efter regeringens opfattelse giver udviklingen i profilen for ansøgere om humanitær opholdstilladelse anledning til at revidere Integrationsministeriets praksis for vurdering af tilgængeligheden af behandlingsmuligheder i hjemlandet. Praksis bør justeres inden for rammerne af den gældende lovgivning og Danmarks internationale forpligtelser. En revision af praksis vil medvirke til at hindre, at det danske asylsystem bliver udnyttet af udlændinge, som ikke har et asylretligt beskyttelsesbehov, men som ønsker at modtage en bedre – eller billigere – behandling, end deres hjemland kan tilbyde.”

Med virkning fra den 1. august 2010 blev praksis for nye ansøgninger vedrørende vurderingen af behandlingen i hjemlandet på den baggrund ændret, således at det normalt ville være uden betydning, om ansøgeren selv skulle betale for behandlingen i hjemlandet, ligesom prisen på behandlingen normalt ville være uden betydning.

Praksisændringen havde dog ikke betydning for allerede verserende sager om humanitær opholdstilladelse, hvorfor der fortsat i 2010 og de følgende år er blevet meddelt humanitær opholdstilladelse under henvisning til den tidligere praksis. I tabel 1, bilag 1, kan det ses, at antallet af meddelte humanitære opholdstilladelser har været faldende siden 2011.

Tabel 3 i bilag 1 viser endvidere antal meddelte humanitære opholdstilladelser fordelt på de 10 største nationaliteter siden 2008. Det kan bl.a. ses i tabel 3, at det samlede antal ansøgere fra Bosnien-Hercegovina, Kosovo og Serbien, der er meddelt humanitær opholdstilladelse, og som bl.a. var baggrunden for den nævnte praksisændring i 2010, hvis det samlede tal omregnes, udgør ca. 43 % af alle de meddelte humanitære opholdstilladelser i perioden fra 2008 til den 22. september 2019.

Justitsministeriet har den 24. marts 2015 til Folketinget redegjort for gældende praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse, herunder med gennemgang af konkrete sager, hvor der er meddelt afslag eller tilladelse.

Tillægget til praksisredegørelsen af 9. april 2018 justerer på ny praksis på området for humanitære opholdstilladelser i forhold til Paposhvili-dommen og dens præmisser, herunder hvornår der foreligger sådanne meget ekstraordinære tilfælde, at det vil være en krænkelse af artikel 3 i EMRK at udsende en meget alvorligt syg udlænding.

Antallet af meddelte humanitære opholdstilladelser kan også ses i forhold til antallet af asylansøgere, der kommer til Danmark, og hvor ansøgerne kommer fra.

Antallet af asylansøgere er i dag lavere end tidligere. Faktisk skal vi tilbage til 2008 for at finde et lavere asyltal. Det har også betydning for antallet af ansøgninger om humanitært ophold. Som det kan ses i tabel 2 i bilag 1 har der således også inden for de senere år været en nedgang i antallet af nye ansøgninger, som har været faldende siden 2013.

Det kan samtidig oplyses, at hvis en asylansøger får en opholdstilladelse på andet grundlag, f.eks. efter udlændingelovens § 7, stk. 1-3, er der ikke grundlag for yderligere at meddele humanitær opholdstilladelse.

Antallet af meddelte humanitære opholdstilladelser afhænger dog også af de konkrete asylansøgernes individuelle sygdomshistorie og muligheden for sundhedsbehandling mv. i ansøgernes hjemlande, ligesom de generelle forhold, herunder sundhedsbehandling, i landene også kan udvikle sig.

Det markante fald, der indtræder i 2016-2017 for antallet af meddelte humanitære opholdstilladelser jf. tabel 1 i bilag 1, hvor der alene samlet er meddelt seks humanitære opholdstilladelser i disse to år, bør ses i sammenhæng med disse forskellige faktorer.

Der kan samtidig henvises til den tidligere udlændinge- og integrationsministers besvarelse af udvalgs spørgsmål nr. 964, hvor der også stilles spørgsmål til dette fald, jf. UUI spørgsmål nr. 964 (alm. del), Folketingsåret 2017-18.

Som det også fremgår af den tidligere ministers besvarelse af udvalgs spørgsmål nr. 152, jf. UUI spørgsmål nr. 152 (alm. del), Folketingsåret 2018-19), hvor der blev stillet spørgsmål til liggetiden i nogle af de såkaldte Paposhvili-sager, var der før 2018 i det daværende fagkontor, der dengang bl.a. behandlede de konkrete sager om humanitært ophold, en belastning, som bl.a. medførte, at der gik længere tid, før konkrete sager om humanitær opholdstilladelse blev færdigbehandlet. Dette har betydet en generel længere sagsbehandlingstid for humanitære sager, idet sagsbehandlingen heraf, uanset udfaldet, typisk vil indebære indhentelse af bl.a. nye aktuelle lægelige oplysninger om ansøgerne samt baggrundsoplysninger om medicinens tilgængelighed mv. i ansøgernes hjemlande.

Som konsekvens af dette oprettede ministeriet derfor i januar 2018 en ny selvstændig enhed, som har haft og har fokus på at behandle sager om humanitær opholdstilladelse.

På baggrund af ovennævnte forskellige forhold, der hver for sig kan påvirke antallet af meddelte humanitære opholdstilladelser, finder jeg ikke behov for at tage initiativer til at ændre praksis på området for humanitært ophold. Det har altid været hensigten med bestemmelsen om humanitær opholdstilladelse, at den har undtagelsens karakter og ikke skal anvendes til at tiltrække syge udlændinge til at komme til Danmark for at få behandling. Samtidig skal vi jo fortsat beskytte de asylansøgere, der er meget alvorligt syge, og som ikke kan behandles i hjemlan-

det. Det mener jeg også, at Danmark gør med den gældende praksis for humanitær opholdstilladelse.

Mattias Tesfaye

/

Lisbeth A. Kunnerup

Bilag:

Bilag 1 med tabel 1 – 3:

Tabel 1) antallet af meddelte humanitære opholdstilladelser, tabel 2) antal ansøgninger og tabel 3) humanitære opholdstilladelser fordelt på nationalitet, i perioden 2008 til 22. september 2019.